

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 20: Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Afvikling af det statslige tilskud til den særlige sygesikringsordning for søfarende).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 8/10 2003. Første behandling 24/10 2003. Betænkning 26/11 2003. Anden behandling 11/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 66 stemmer (V, DF, KF og RV) mod 43 (S, SF og EL); 2 (KD) stemte hverken for eller imod.

Kl. 13.05

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 58: Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring og lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge. (Ophævelse af krav om kommunal sundhedsredegørelse).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 6/11 2003. Første behandling 19/11 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 11/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 65 stemmer (V, DF, KF og KD) mod 48 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 22/10 2003. Første behandling 5/11 2003. Betænkning 25/11 2003. Anden behandling 2/12 2003. Første del af tredje behandling 11/12 2003. Tillægsbetænkning 12/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Krarup (DF):

Vi husker alle situationen sidste torsdag. Vi husker alle, hvordan Socialdemokratiets og Enhedslistens ordførere var så konsternerede over, at Dansk Folkeparti ikke på forhånd ville meddele sin stilling til dette indfødsretsforslag, at deres jammer ingen grænser kendte, i hvert tilfælde ikke hr. Kramer Mikkelsens.

Hvad stemmer Dansk Folkeparti?, spurgte han og var snart ved at græde, fordi han ikke fik det at vide. Og hr. Kramer Mikkelsen talte patetiske ord om vores ufølsomhed, der så bort fra, at dette handlede om levende mennesker, og hr. Kramer Mikkelsen fik således fremhævet sin egen store følsomhed og menneskelighed. Ak, og så handlede hele jammeren om, at han var afskåret fra at handle taktisk, fordi han ikke vidste besked med vores stemmeafgivning.

Så var det hele et taktisk politisk spil, hvor Socialdemokratiets ordfører ønskede at have mulighed for at genere regeringen i forbindelse med vores stilling. Kan Socialdemokratiet ikke stemme uden at vide, hvad Dansk Folkeparti stemmer? Er de levende mennesker ikke lige le-

vende, uanset hvad Dansk Folkeparti stemmer, eller var det hele gas fra hr. Kramer Mikkelsens side? Ja, det var gas.

Det var en ikke ukendt trafik med at skilte med egen godhed og idealisme i et rent taktisk øjemed, og på grund af denne beregnende følsomhed endte torsdagens tredjebehandling af dette lovforslag altså med, at forslaget blev sendt tilbage til udvalget, hvorefter vi skal stemme i dag.

I anledning af dette skuespil fra hr. Kramer Mikkelsens side sidste torsdag er der to ting, jeg vil sige. For det første at indfødsretsloven handler om levende mennesker. Den handler om, at dansk indfødsret kun skal gives til dem, der er kvalificerede til at modtage den, og at dansk indfødsret kun skal gives i et sådant begrænset antal, at det danske folk kan leve med det. Det danske folk består nemlig af levende mennesker.

Det danske folk har valgt sig nogle politikere, som i henhold til grundlovens § 44 skal tage vare på, hvem der får, og hvordan man gør fremmede til danske statsborgere, for danske politikere har det danske folks lykke og velfærd som sin opgave og sit ansvar. Ikke menneskeheden, ikke kloden, men danske politikere, også hr. Kramer Mikkelsen, har fået opgaven stillet af det danske folk og er således i tjeneste hos dette danske folk og skal vide sig forpligtet på det, ikke mindst i et så afgørende og så irreparabelt spørgsmål som indfødsret. Det var det første.

Det andet er, at i torsdags ville jeg ikke fortælle hr. Kramer Mikkelsen på forhånd, hvad Dansk Folkeparti vil stemme. Det vil jeg i dag. Den af hr. Kramer Mikkelsen skabte udsættelse har vi nemlig benyttet til at føre nye forhandlinger med integrationsministeren om betingelserne for at opnå dansk indfødsret, og efter nytår sætter vi os sammen med regeringen for at gennemgå det såkaldte kontorcirkulære med henblik på at skærpe betingelserne.

På grund af denne aftale stemmer vi i dag ja. Så meget har hr. Lars Kramer Mikkelsen fået ud af sin operation.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Skal jeg forstå hr. Søren Krarup på den måde, at grunden til at Dansk Folkeparti vil have strammet udlændingeloven, er, at hr. Lars Kramer Mikkelsen ville have at vide, hvad Dansk Folkeparti stemte ved andenbehandlingen? Det er jo fuldstændig latterligt. Vil det sige, at Dansk Fol-

keparti deponerer sin udlændingepolitik hos Socialdemokratiet? Eller hvad? Hvad var formålet med denne her patetiske tale?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Søren Krarup har sådan en bestemt måde at holde tale på, og efterhånden har jeg vænnet mig til, at det dels er patetisk og dels ganske indholdsløst, men der er mange fine ord.

Jeg står helt uforstående over for hr. Søren Krarups manglende lyst til her fra Folketingets talerstol at fortælle Folketinget, dvs. parlamentet, hvor man parlamentterer om tingene, hvad Dansk Folkeparti agtede at stemme her i torsdags. Det kommer da bag på mig, at Dansk Folkeparti ikke ønsker at diskutere, hvad man vil stemme, men i stedet for – ligesom i dag – holdt en totalt indholdsløs tale med mange fine ord, men hvor ingen her i salen overhovedet havde en fornemmelse af, hvad Dansk Folkeparti ville stemme. Det ville jeg da synes var o.k., at vi alle sammen fik at vide, inden man skal til at trykke. Eller er det, fordi Dansk Folkeparti ikke ville være ved, hvad det var, man ville stemme?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Fru Anne Baastrup kalder min tale indholdsløs. Jeg vil ikke forpligte hende ud over hendes evner, og jeg betvivler ikke, at et så klart og enfoldigt indhold sikkert går over hendes fatteevne.

Med hensyn til hr. Søren Søndergaard, som ikke kunne forstå, hvad det var, jeg havde sagt, så vil jeg svare. Hr. Søren Søndergaards fatteevne ligger nemlig noget højere, vil jeg sige. Så vil jeg sige, at det, der kom ud af det skuespil, vi oplevede sidste torsdag, jo var, at vi fik lejlighed til at drøfte tingene grundigt med regeringen, og vi fik lejlighed til at træffe en aftale, som betyder, at vi nu punkt for punkt vil gennemgå de såkaldte kontorcirkulærebetingelser for at opnå indfødsret, sådan at der er mulighed for at stramme dem yderligere, for det finder vi er nødvendigt.

Det vil altså sige, at Socialdemokratiets rent taktiske operation, der fandt sted i forbindelse med, at man bedyrede, at man var åh så optaget af de levende mennesker, har fået det fortræffelige indhold, at vi nu kan tage fat på ny på selve kontorcirkulæret og få gjort noget ved de betingelser, der har været, sådan at vi kan få en reel stramning.

Så meget kom der ud af det, og det håber jeg hr. Søren Søndergaard forstår.

Formanden:

Nu er det her jo ikke en debat om medlemmernes fatteevne, så skulle vi måske have lavet et andet forarbejde. Så vi går videre i talerrækken. Fru Anne Baastrup for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker formanden. Må jeg spørge hr. Søren Krarup, om det kan være rigtigt, at man her i parlamentet skal acceptere som enkeltmedlemmer, at der er andre medlemmer, der ikke vil fortælle, hvad det er, de vil stemme? Er det det, hr. Søren Krarup argumenterer for? At vi skal sidde i uvidenhed og se, om det er rød, grøn eller gul lampe, der viser sig heroppe?

Er det, fordi hr. Søren Krarup ikke ville gå ind i en debat med de øvrige medlemmer, der i øvrigt ønskede at diskutere, om man skal stemme rødt, grønt eller gult? Men hr. Søren Krarup ville jo ikke svare. Så kan hr. Søren Krarup godt anse mig for at være mindre godt begavet, men det er jo ligeegyldigt. Det, der er det relevante i denne sammenhæng, er, om Dansk Folkeparti ønsker at diskutere, om man skal stemme for eller imod eller undlade ved spørgsmål om indfødsret. Eller er det, fordi man ikke vil gå ind i den her debat her i salen?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er, som om hr. Søren Krarup mener, at det er en fantastisk trussel og afsløring at meddele heroppefra, at nu vil et flertal gennemføre flertallets politik. Jamen det er det da ikke. Flertallet skal da gennemføre sin politik, og hvis hr. Søren Krarup og hr. Bertel Haarder er enige om at stramme reglerne yderligere, så skal de jo da gennemføre det. Det er vel derfor, man har et flertal.

Kl. 13.15

Derfor forstår jeg overhovedet ikke, hvad udgangspunktet for den her diskussion er. Det, der kan undre en, er, hvis hr. Søren Krarup og hr. Bertel Haarder er enige om, at indfødsretslovgivningen skal strammes, hvorfor det så ikke allerede er sket. Hvorfor har man ikke allerede gjort det? Nu vil jeg ikke bruge noget med fatteevnen, men er det på grund af ugidelighed, eller hvorfor er det ikke sket?

Man har et flertal. Et flertal kan gennemføre præcis den lovgivning, det vil. Og det vil jeg da ønske hr. Søren Krarup tillykke med. Men jeg forstår slet ikke, hvad det har med den her diskussion at gøre om, at man naturligvis i et parlament, hvor man diskuterer tingene, meddeler, hvad man vil stemme. Ellers er det jo lidt vanskeligt at føre en diskussion, hvis man ikke vil fortælle, hvad man stemmer. Så kan vi jo lave et system, hvor vi sidder derhjemme og stemmer. Så behøver vi jo slet ikke at møde op her.

Hvad skal vi snakke om, hvis vi ikke aner, hvad vi hver især mener?

Formanden:

Når hr. Bertel Haarder optræder i Folketingssalen, så er det som integrationsminister. Og så er det hr. Søren Krarup.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er såmænd ked af at skulle være hård ved hr. Søren Søndergaard og kalde ham en hykler, men altså – man kan jo blive nødt til det.

Den tillægsbetænkning, som ligger i hr. Søren Søndergaards papirer, fortæller, at Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten muligvis vil stemme imod dette lovforslag, hvis de ikke er sikre på, at regeringen har flertal.

Det er præcis den situation, vi har stået i, og der er det altså, vi har forhandlet med regeringen om, at hvis vi siger ja til noget, som vi finder meget betænkeligt – for vi er ikke glade for den lov, der er for mange; vi ønsker, at der skal strammes kraftigt – så er det altså, fordi vi faktisk har fået en aftale, som betyder, at der nu sker noget afgørende. Og det håber jeg da hr. Søren Søndergaard forstår.

Så vil jeg lige sige til fru Anne Baastrup endnu en gang: Hvad ligner det, at man kommer her og forlanger, at vi skal fortælle, hvad vi vil stemme? Hvis vi nu faktisk ikke vil fortælle det? Hvis vi nu faktisk først, som jeg sagde sidst, vil vise det i det øjeblik, vi stemmer, hvad så? Er fru Anne Baastrup diktatoren, som skal pålægge os ganske bestemte betingelser? Det er dog fuldstændig meningsløst.

Formanden:

Så er det fru Anne Baastrup for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvis det er Dansk Folkepartis måde at skrive betænkning på, så synes jeg, at det begynder at blive pinligt. I betænkningen over lovforslaget står der, at Dansk Folkeparti vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved anden behandling. Så synes jeg da også, at vi andre godt kunne forlange at få at vide, hvad det er, Dansk Folkeparti vil.

Det er da foragt for Folketinget, når man skriver det her i sin betænkning. Så lyver man jo. Man vil jo ikke redegøre. Det havde man jo aftalt med sig selv inden. Så synes jeg da, vi alle sammen bliver til grin, og så må vi simpelt hen bare få formanden til at gribe ind. Hvad skal vi så bruge betænkninger til, hvis det, der står i dem, er løgn?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil slet ikke bestrebe mig på at gøre fru Anne Baastrup til grin, for den sag klarer hun meget, meget bedre selv. Jeg vil kun sige, at det, vi gjorde ved andenbehandlingen, var, at vi havde skrevet, at vi ville redegøre. Vi undlod det, men ved tredjebehandlingen ville vi redegøre på den måde, at vi ville afgive vores stemme, og der ville man så vide, hvordan vores stilling var. Der er ikke nogen som helst pligt til, at vi skulle fortælle det for.

I en situation, hvor vi muligvis stadig væk er i tvivl, er det selvfølgelig helt i orden, at vi siger: Vi stemmer, og på den måde viser vi, hvordan vi vil forholde os. Alt det andet er jo simpelt hen et forsøg på at påtvinge os en vilje, som man overhovedet ikke har noget som helst krav på at få respekteret.

Formanden:

Så er der en sidste kort bemærkning til hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Egentlig er det jo en lille smule underholdende, fordi det er et udtryk for, hvor langt ud man kan komme og ved hjælp af sproglige formuleringer snakke uden om det, man selv har sagt.

Jeg vil læse op. Det står ikke, at man vil redegøre ved andenbehandlingen. Det var ikke det, Dansk Folkeparti havde skrevet i betænkningen. Det, Dansk Folkeparti havde skrevet i sin betænkning, var, at Dansk Folkeparti vil redegøre

for sin stilling til lovforslaget – vil redegøre for sin stilling til lovforslaget – ved andenbehandlingen.

Kl. 13.20

Under andenbehandlingen redegjorde man ikke for sin stilling til lovforslaget – man redegjorde ikke for sin stilling til lovforslaget.

Derfor er der altså tale om, at Dansk Folkeparti skriver ét i betænkningen og gør noget andet ud fra et eller andet taktisk formål. Man vil holde det hemmeligt, hvad man vil stemme, indtil man har stemt, og derfor bliver hr. Søren Krarup nødt til at fortælle mig, hvorfor han ikke ville svare på mit spørgsmål, nemlig det spørgsmål, der gik ud på, om vi ikke fremover bare kan sidde derhjemme og stemme. Hvorfor skal vi dog møde op her?

Man opdager, hvad folk mener, når man ser, hvordan de stemmer. Hvorfor står vi her og snakker? Det er jo fuldstændig ligegyldigt. Er det virkelig hr. Søren Krarups opfattelse af det danske folkestyre?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at man ved andenbehandlingen normalt redegør for, hvad man vil stemme, men man kan jo altså også stadig væk være i tvivl, sådan at man ganske bevidst undlader at redegøre for det, fordi man vil lade det stå åbent til tredjebehandlingen, og det er det, vi nu oplever.

Under den tredjebehandling var det altså, at vi så hr. Kramer Mikkelsen opføre sit skuespil, som jo så førte til, at forslaget blev taget tilbage, og vi fik lejlighed til at drøfte med regeringen, hvordan vi ville forholde os til det, fordi vi stadig væk var i tvivl.

Vi har fået en god aftale med regeringen. Nu sker der noget mellem den og os efter nytår, og dermed er sagen i et andet leje, og derved kan vi klart og tydeligt sige ja i dag.

Det er meget enkelt. Hr. Søren Søndergaard behøver slet ikke at blive siddende hjemme i sin stue og stemme.

Formanden:

Så er det hr. Frank Jensen som ordfører.

Frank Jensen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Lars Kramer Mikkelsen, er ramt af influenza, skal jeg på Socialdemokratiets vegne sige følgende:

Det er utroligt, at regeringen lader sig drive rundt i manegen af hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti i denne her sag.

Regeringen valgte at indgå en aftale om det nuværende kontorcirculære med hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti. Ikke engang på baggrund af en aftale med Dansk Folkeparti og den nuværende regering kan regeringen føle sig sikker på, at Dansk Folkeparti ved tredjebehandlingen vil stemme for den lov, som er blevet til på baggrund af et forlig med Dansk Folkeparti.

Derfor må jeg sige til integrationsministeren, at det altså er tankevækkende, at integrationsministeren har så stor tålmodighed med hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti og vil finde sig i at have en forligspartner, der er så lidt solid, at vi skal helt frem til tredjebehandlingen, før man kan få at vide, om Dansk Folkeparti stemmer for den lov om naturalisation af de borgere, som har søgt om det.

Derfor vil jeg sige til integrationsministeren, at regeringen meget nøje skal overveje, om man nu på baggrund af den pression, regeringen har været udsat for af hr. Søren Krarup her i forbindelse med det her lovforslag, vil sætte sig ned i januar måned og forhandle med Dansk Folkeparti om endnu en aftale. Så må man da håbe, at integrationsministeren får det lidt mere nagelfast, at Dansk Folkeparti også føler sig forpligtet til at stemme for den lovgivning, man selv har indgået aftaler om.

Jeg kan sige på Socialdemokratiets vegne, at vi naturligvis stemmer for denne her lov og for de mennesker, der med denne her lov får dansk indfødsret.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er godt nok en utrolig forestilling, det her. Hvad er egentlig problemet for Socialdemokratiet og venstrefløjen og De Radikale? Hvad er problemet?

Så vidt jeg kan se, er der to store lystavler deroppe, og enhver i salen kan se klart og tydeligt, hvem der stemmer hvad, når der bliver trykket på knapperne.

Det, man altså har været utilfreds med, og som har gjort, at man har skullet forhale tredjebehandlingen, er, at man ikke kunne få at vide, 2 minutter før de der lamper lyste oppe på lystavlerne, hvordan de ville komme til at se ud. Hvorfor? Hvorfor?

Der er jo slet ikke nogen tvivl om svaret. Svaret er, at Socialdemokratiet og venstrefløjen ville

deponere deres stemmer hos Dansk Folkeparti og drille regeringen; et, synes jeg, utrolig kynisk spil, hvor man fuldstændig glemmer, som det blev sagt af hr. Lars Kramer Mikkelsen sidste torsdag, at det er levende mennesker, og at det faktisk er menneskeskæbner, man handler med. Det siger noget om den omsorg, venstrefløjen har for de levende mennesker. Fy da for søren!

Kl. 13.25

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Anne Baastrup (SF):

I tilføjelsen til betænkningen står der, at SF vil redegøre for sin stilling ved tredjebehandlingen. Jeg skal i den anledning meddele, at SF stemmer for lovforslaget.

Formanden:

Er det en kort bemærkning? Nej. Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at ønske ministeren held og lykke med de forhandlinger, eller hvad man nu skal kalde dem, ministeren endnu en gang skal i gang med.

Som Det Radikale Venstre har gjort rede for tidligere, er det et meget stort problem, at man kan ændre kontorcirculæret hver tredje måned uden at inddrage Folketinget, uden at inddrage udvalget, uden deputationer, uden åbenhed. Vi har ganske enkelt et demokratisk problem, som Dansk Folkeparti formår at udnytte den ene gang efter den anden.

Som andre ordførere allerede har været inde på, er det overraskende, at regeringen på den måde vil lade sig drive rundt i manegen uden nogen sinde at have sikkerhed for, at Dansk Folkeparti rent faktisk vil stemme for den lov, der bliver lagt frem.

Jeg kunne ønske mig, at ministeren ville løfte sløret for, hvor de nye stramninger skal finde sted. Det må være meget svært at finde på yderligere stramninger, efter at vi i 2 år har oplevet stramning på stramning. I dag kan man ikke blive dansk statsborger, hvis man alene har bestået danskprøve I. Man kan heller ikke være sikker på, at man kan blive dansk statsborger, hvis man har bestået en 10.-klasse-eksamen. I øvrigt skal der gå 10 år, inden man kan søge om at blive dansk statsborger.

Det betyder, at vi i stigende grad er ved at dele det danske samfund op i to klasser: dem med statsborgerskab, de ægte danskere, og så alle de andre. Det er dybt beklageligt.

Jeg håber meget, at regeringen på et tidspunkt vil bidrage til, at vi får en bred forhandling hen over midten, som gør, at vi sammen kan finde en løsning på, hvad der skal til, og hvad det er for krav, der skal opfyldes for at blive dansk statsborger. Det Radikale Venstre kan stemme for loven.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ordet hyklери er jo allerede blevet brugt. Men når jeg hører fru Elsebeth Gerner Nielsen, så må jeg desværre gentage det, for det er jo det rene hyklери.

Man læser i tillægsbetænkningen, at venstrefløjten forbeholder sig deres stilling. Hvorfor? Fordi de altså vil drive et rent taktisk, politisk spil med det, de i øvrigt siger gælder levende mennesker.

Hvis vi havde stemt nej, så havde venstrefløjten formodentlig – det fremgår, synes jeg nok – også stemt nej og bragt regeringen i mindretal. Det vil sige, at det er ren taktik og samtidig åh, under godhedens maske. Rent hyklери!

Må jeg så lige sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, der ganske åbenlyst slet ikke har fattet, hvad indfødsret er – hun siger, vi er ved at oprette et klassesamfund med to klasser: Indfødsret betyder, at der er forskel på dem, der har dansk indfødsret, og dem, der ikke har det. Der er to klasser. Indfødsrettens mening er at diskriminere, at sondre imellem dem, der er borgere i dette land som danske statsborgere, og dem, der ikke er det.

Har man ikke fattet det, ved man ikke, hvad indfødsrettens mening er, så taler man virkelig ud i det tomme rum, og så er det ikke mærkeligt, man siger så meget vrøv!

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, at retningslinjerne for tildeling af indfødsret ikke bør rettes alt for tit. Og det kan jeg da godt se at hun har en pointe i. Det er da ikke idealet, at man dagligt retter i retningslinjerne, men det kan jo blive nødvendigt. Men så følger fru Elsebeth Gerner Nielsen til: Oven i købet uden at Folketinget er inddraget.

Må jeg spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen: Da hun og hendes parti var med i et regeringsflertal, hvornår inddrog de da Folketinget i tilrettelæggelsen af kontorcirkulæret? Det er igen det rene hyklери.

Sagen var jo den, at alle protester fra mindretallet mod, at man strøede indfødsret omkring sig, som om det var bolsjer, og tilføjede landet dyb skade, blev overhørt. Alle indvendinger blev overhørt. Folketinget blev aldrig inddraget. Må jeg få et eneste eksempel fra fru Elsebeth Gerner Nielsen på, at det er sket?

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Som jeg har svaret tidligere, er det en ren tilståelsessag fra vores side. Det er vores opfattelse, at kontorcirkulæret er en uskik, og vi burde selv for mange år siden have foreslået, at det blev lavet om. Vi har haft 150 år, nej det har vi ikke, for vi har ikke været med så længe, men der har været rigtig mange år, hvor vi kunne have foreslået, at kontorcirkulæret var blevet lavet om. Så det er en ren tilståelsessag.

Man kan så sige, at fordelingen ved det tidligere kontorcirkulære har været, at der har været et meget bredere forlig om det, end der har været nu. Men under alle omstændigheder er der god grund til at få det lavet om, og jeg håber, at mange partier vil være med til at lave det om, sådan at vi kan få en bred demokratisk debat om de kriterier, der skal være opfyldt, for at man kan blive dansk statsborger.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg ved godt, at fru Elsebeth Gerner Nielsen og Det Radikale Venstre har en anden opfattelse af indfødsretsbegrebet end f.eks. Det Konservative Folkeparti. For os drejer det sig om, at der i grundlovens § 44, stk. 1, står, at ingen udlændinge kan få dansk indfødsret uden ved lov.

Jeg ved godt, at Det Radikale Venstre gerne vil have en lov, det giver retskrav, men sådan er tilstanden altså ikke. Hvis ikke man vil acceptere, at der laves et kontorcirkulære, der så at sige sætter de skrappe regler for, hvem der kan optages på lovforslaget, så skulle Indfødsretsudvalget i virkeligheden sidde og behandle samtlige, i det her tilfælde 2.343, ansøgninger. Det synes vi ikke var særlig rimeligt. Derfor er det meget naturligt, at et flertal, om end det er spinkelt, siger:

Vi vil stille disse krav til optagelse på lov om indfødsrets meddelelse.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige, at jeg ikke kan stå for tilståelser, og jeg synes også, at man skal fastholde her, at den, der tilstår og angrrer, skal meget blive tilgivet. Men jeg vil gerne bede fru Elsebeth Gerner Nielsen om at gøre tilståelsen komplet og lige gøre rede for, hvad det egentlig er, der nu efter de mange år pludselig har motiveret fru Elsebeth Gerner Niensens lede ved kontorcirculæret. Det skulle da vel ikke – jeg ved ikke, om det er ufint at antyde det – det skulle da vel ikke være det, at fru Elsebeth Gerner Nielsen pludselig er kommet i mindretal?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

En af de paragraffer, der er gået ganske uændret igen i de danske grundlove siden 1849, er den nuværende § 44: at indfødsret gives ved lov. Det er naturligvis, fordi det udtrykker en sandhed, det danske folkestyre og det danske folk virkelig lægger vægt på. Jeg har ved flere lejligheder citeret fra denne stol, hvad det første indfødsretsudvalgs formand, N.F.S. Grundtvig, sagde den 22. marts 1850 – jeg vil ikke gentage det. Men jeg ville bede fru Elsebeth Gerner Nielsen om at læse det for at blive klar over, hvad det faktisk er, der ligger i indfødsretten.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen taler om, at der ikke er nogen bred debat om kontorcirculæret, dvs. betingelserne for at få indfødsret. Den brede debat foregår ved valget. Når der skete et systemskifte i 2001, så var det, fordi debatten simpelt hen var blevet af en sådan art, at befolkningen nu sagde nej til det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen og hendes regering hidtil havde stået for, hvor man ganske rigtig havde strøet om sig med indfødsret til straffede og til folk, der ikke kunne tale dansk og til meget andet.

Det kalder vi et forræderi, ikke blot af indfødsretten, men af folket, og jeg synes, det er en lykke, at det er blevet anderledes.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil lige gøre hr. Langballe opmærksom på, at dette er Folketingets talerstol og ikke en prædikestol.

Med hensyn til kontorcirculæret er det vores opfattelse, dvs. Det Radikale Venstres opfattelse, at man burde ophøje kontorcirculæret til lovgivning. Det ville nemlig indebære, at vi fik tre behandlinger her i salen af den pågældende lovgivning, samtidig med at der ville være mulighed for, at alle de foreninger og organisationer, der måtte have en mening om det pågældende lovforslag, kunne komme i deputation i Indfødsretsudvalget.

Men i stedet for at bruge tiden på at diskutere Det Radikale Venstres forslag på det her område vil jeg allerede nu bebude, at vi agter at komme med et beslutningsforslag på området med udgangspunkt i den eksperthøring, som Det Radikale Venstre afholdt for efterhånden trekvart år siden.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Når hr. Langballe stiller spørgsmål om, i hvilken grad Folketinget tidligere blev inddraget i udarbejdelsen af kontorcirculæret, skal jeg bare bede fru Elsebeth Gerner Nielsen om at bekræfte, at det tidligere kontorcirculære under SR-regeringen blev udarbejdet efter en forespørgselsdebat her i Folketinget. Den endte med et forslag til vedtagelse, som blev vedtaget med et meget stort, bredt flertal af Folketingets partier, og det blev efterfølgende udmøntet i et kontorcirculære efter forhandling med de partier, der havde stemt for vedtagelsen.

Se, sådan gør sande demokrater. Man involverer Folketingets partier i de principper, der skal ligge til grund, hvorefter administrationen kan oversende de sager, som administrationen behandler – nu i Integrationsministeriet – til Folketingets Indfødsretsudvalg. Se, sådan handler sande demokrater, men Dansk Folkeparti og hr. Langballe og hr. Søren Krarup har placeret sig langt uden for de rækker.

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe for en sidste kort bemærkning til fru Elsebeth Gerner Nielsen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Åh, sådan handler sande demokrater, siger hr. Frank Jensen. Det var dog en gribende erklæring. Det vil sige, at sande demokrater til enhver tid kan oprette et forum uden for Folketinget rundtomkring i korridorerne og så sige, at her er et forum, som i virkeligheden er det sandt de-

mokratiske, så vi behøver ikke at have Folketingssalen med i det.

Hvad er det da for noget snak? Må jeg bede hr. Frank Jensen om at gå hen og spørge den konservative ordfører, om hun synes, at Det Konservative Folkeparti havde nogen som helst demokratisk lod eller del i det gamle kontorcirkulære, som De Konservative til hæder for dem stod uden for?

Formanden:

Ja tak. Men det her var jo en kort bemærkning til fru Elsebeth Gerner Nielsen, og nu har hr. Jesper Langballe svaret for fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Så kan vi gå videre i ordførerrækken. Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Hvad er baggrunden for, at vi har den her lidt besynderlige diskussion? Efter min mening er det rimelig klart. Dansk Folkeparti har altså fået fuldstændig indflydelse på, hvordan indfødsretslovgivningen skal se ud, det har de fået en aftale med regeringen om. Der er bare et problem ved det, nemlig at modydelsen for at få indflydelse på, hvordan lovgivningen skal se ud, også er, at man accepterer resultatet af det.

Det har selvfølgelig ikke været let for Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti er et parti mod de sorte og mod, at udlændinge skal komme ind i Danmark, og derfor er det selvfølgelig ikke rart for Dansk Folkeparti at skulle sidde her og stemme for, at tusinder af indvandrere og flygtninge får dansk statsborgerskab.

Hr. Krarup har jo også allerede fra første færd givet udtryk for sin væmmelse her fra Folketingets talerstol over det faktum, at han og hans parti blev tvunget til at stemme for det. Derfor er det jo helt naturligt, at tålmodigheden slipper op på et eller andet tidspunkt. Man er i et dilemma.

Så har vi haft en lidt mærkelig gemmeleg, hvor Dansk Folkeparti ikke ville fortælle, hvad de stemte og sådan noget, men lad det nu ligge. Vi er så kommet frem til den situation, der er nu, at Dansk Folkeparti åbenbart har fået regeringen med på, at man skal lave nogle nye forhandlinger. Det var vist i øvrigt aftalt, at der skulle være nogle forhandlinger i det år, vi går ind i. Men man har åbenbart også fået den med på nogle stramninger. Og det er jo så fint. Det er ikke noget, man kan true os andre med.

Det, at Folketinget med et flertal træffer beslutninger, er jo helt i demokratiets ånd. Vi undrer os ikke over, at Venstre og Konservative vil lave stramninger sammen med Dansk Folkeparti. Vi har hele tiden sagt, når visse dele af Venstre og Konservative forsøgte at fremstille sig som folk, der ikke led af det samme fremmedhad som Dansk Folkeparti, at det var ikke rigtigt, for det gør de, og det vil de nu vise ved at lave yderligere en aftale med Dansk Folkeparti, som strammer op på reglerne. Det er jo, som det skal være, så længe de har det flertal, skal det flertal selvfølgelig bruges, naturligvis.

Det er i hvert fald ikke noget, man kan true Enhedslisten med, at man vil bruge det flertal, man har i Folketinget. Der er et fremmedfjendsk flertal i Folketinget, det fremmedfjendske flertal bliver brugt, sådan er det. Helt i orden.

Hvad angår Enhedslistens holdning, har den hele vejen igennem været fuldstændig krystalklar. Vi har sagt: Vi vil støtte, at de, der søger dansk indfødsret, får det i henhold til de regler, det kontorcirkulære, der eksisterer, hvis det kontorcirkulære har en opbakning fra et flertal i Folketinget.

I og med at Dansk Folkeparti har sat spørgsmålstegn ved, om de egentlig bakkede op om det kontorcirkulære, så vil vi altså komme i den absurde situation, at Folketinget skulle tildele indfødsret til folk på basis af et cirkulære, hvor der ikke var nogen, der vidste, om det havde et flertal i Folketinget bag sig. Det er klart, at der må vi selvfølgelig sige, at det ønsker vi ikke at tage ansvar for.

Derfor har vores holdning været, at vi kun kunne stemme for indfødsret, hvis der rent faktisk var et parlamentarisk flertal bag regeringens fortolkning af indfødsretscirkulæret. Når vi så har konstateret, at det er der nu, så har vi heller ikke noget problem med at stemme for det.

Hvis det var sådan, at der ikke havde været et flertal, så havde vi selvfølgelig undladt at stemme, så havde vi jo ikke kunnet stemme for det. Så måtte de partier, der mente, at det var den rigtige model, tage ansvar for det. Det har de så ikke fået mulighed for i denne omgang, men det vil de formentlig få i næste omgang, for sandheden er jo den, at når nu der er lavet en ny aftale, hvad er så egentlig forventningerne til, at den aftale skal holde?

Jeg tror, hvis vi ser et år ud i fremtiden, at hr. Søren Krarup og hr. Langballe vil have nøjagtig det samme problem. Når de har fået en stramning af indfødsretslovgivningen og derefter igen

og igen har været med til at stemme for, at tusinder og tusinder af – er det egnsfremmede, man siger, man bruger sådan nogle særlige udtryk i Dansk Folkeparti om folk, der ikke er født omkring Valby Bakke – ikkedanskere skal have dansk statsborgerskab, så vil man igen stå med det samme problem, og så vil det hele gentage sig, og det kan vi så se frem til.

Indtil da kan jeg kun opfordre de herrer Langballe og Krarup til selvfølgelig at sørge for, at Folketingets flertal på det her punkt også giver sig udtryk i lovgivning. Det ville da være sørgeligt, hvis vi havde et Folketing, hvor det ikke var flertallet, der bestemte.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg har en hel del tilovers for hr. Søren Søndergaard, og jeg ville derfor egentlig ikke have bedt om ordet efter at have hørt på hans, om man så må sige, debattekniske, ekvilibristiske snak. Men netop fordi det er hr. Søren Søndergaard, kan jeg ikke lade være med at påtale det sprog, den jargon, han indfører.

Ord som de sorte, et ord som fremmedhad burde i et velbegavet og hæderligt menneskes mund ikke kunne forekomme. Det vil sige, at hr. Søren Søndergaard på den konto stiger ned i en underlødighed, som han burde skamme sig over. Det er simpelt hen det, jeg synes der skal siges. Og når han taler på den måde, viser det jo tydeligt, at han slet ikke ved overhovedet, hvad indfødsrettens mening er, for han ved ikke, hvad et folk er, han ved ikke, hvad det er at høre til et folk, og at der er noget, der hedder indfødsret.

Jeg har i fyrretyve år været med i det løb her, og jeg har været vant til, at der er rettet skældsord af alskens art imod mig, men jeg kan alligevel ikke lade være med at reagere. Nu kan jeg høre på fru Anne Baastrup, at det sidste ord, der bruges imod en, er ordet patetisk, man taler »patetisk«, det læser jeg også i Politiken. Sådan skifter moden, altid skal det være fraserne, der skal regere, men jeg er skuffet over at høre dem i hr. Søren Søndergaards mund.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal prøve, om jeg kan tale i et pænt og ordentligt toneleje, selv om jeg i og for sig er sur, gal, rasende over at skulle kaldes indvandrerfjendsk og fremmedhader af hr. Søren Søndergaard, fordi jeg tager det hverv, jeg som folke-

tingsmedlem har fået med hensyn til tildeling af statsborgerskab, alvorligt.

Jeg vil godt tillade mig at læse op fra et betænkingsbidrag, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har skrevet i den her tillægsbetænkning: Tildeling af indfødsret skal tages meget alvorligt, og Venstre og Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at tildelingen skal leve op ikke alene til grundlovens bogstav, men også til dens ånd. De mennesker, der ved lov om indfødsrets meddelelse bliver danske statsborgere, får derved for sig selv og deres efterkommere bl.a. stemmeret til Folketinget. Hvis det danske demokrati fortsat skal fungere godt, som det gør, hvor en væsentlig del af grundlaget er en veluddannet og oplyst befolkning, så må der være strenge krav til de nye statsborgere, ikke mindst med hensyn til krav om, at de skal beherske det danske sprog og have et kendskab til dansk kultur og danske samfundsforhold.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er utroligt, hvad der kan opbydes af søforklaringer fra hr. Søren Søndergaard og andre for at bortforklare den pinlige skændsel, at når man var så interesseret i at få at vide, hvad Dansk Folkeparti stemte, så er det simpelt hen for at kunne tilrettelægge sin egen afstemning efter det. Det er pinligt, og mere er der ikke at sige om det. Jeg synes, diskussionen er begyndt at køre i den samme grammofonrille.

Men jeg vil bare lige sige en ting med hensyn til opklaring af en misforståelse. Hr. Søren Søndergaard siger, at Dansk Folkeparti vedrørende indfødsretslovgivningen sådan trækker regeringen rundt ved næsen. Det er en fuldstændig misforståelse. Her er ikke tale om indfødsretslovgivning. Loven er den, der stemmes om i dag, med de her 4.000 navne på. Næ, kontorcirculæret er såmænd bare et aftalepapir mellem det parlamentariske flertals partier om, hvordan man nu for tiden agter at afgøre de her ting. Det er bare lige sagt, hvis hr. Søren Søndergaard ikke ved det. Sådan et aftalepapir retter sig selvfølgelig ind efter det parlamentariske flertal, og det skal jeg love for det også gjorde under det gamle regime.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg troede egentlig, jeg skulle have haft ros af hr. Søren Krarup, fordi jeg så klart understregede,

at flertallet selvfølgelig har lov til at bestemme sin politik. Det troede jeg at jeg skulle have ros for, og så får jeg i stedet for skældud. Men der er noget, der selvfølgelig undrer mig, når nu man tager det her så utrolig alvorligt, som det lød med den konservative ordførers ord og også med Dansk Folkepartis ord. For hvad er så grunden til, at den aftale, nøjagtigt de samme partier har indgået for nogle ganske få måneder siden, nu skal laves om?

Man tager det så utrolig alvorligt, og på baggrund af at man tager det så utrolig alvorligt, lavede man en aftale. Og nu er der gået nogle få måneder, og nu vil man lave aftalen om. Hvorfor? Hvad er det, der er sket? Der er sket en eneste ting, som hr. Søren Krarup har været venlig nok at oplyse heroppe fra Folketingets talerstol, nemlig at den aftale, man lavede omkring indfødsrets-cirkulæret, ikke i tilstrækkelig grad satte en bremse for antallet af folk, der fik dansk indfødsret. Derfor gik hr. Søren Krarup herop for nogle måneder siden og annoncerede, at der skulle yderligere stramminger til. Det er derfor, man laver de der yderligere stramminger, det er den eneste grund. Og så skal det fremstilles, som om Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti tager det her meget alvorligt. Så kunne man jo have lavet de stramminger fra starten, hvis det var det, man ville.

Sagt til hr. Langballe: Det korte af det lange er, at Enhedslistens politik har været fuldstændig krystalklar. Vi har sagt, at vi stemmer for den her lovgivning i det omfang, regeringen har sit parlamentariske grundlag i orden, hvad angår det kontor-cirkulære. Så stemmer vi for det. Det er jo fuldstændig, som andre forholder sig til finansloven. Der er ingen forskel.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvor mange selvmodsigelser kan man få presset ind i en sætning? »Vores stilling er helt klar, vi stemmer for denne lovgivning – øh – under forudsætning af, at nogle andre også stemmer på en bestemt måde.« Det er en gang sniksnak, det er jo ikke til at bortforklare.

Kl. 13.50

Men må jeg så lige sige med hensyn til hr. Søren Søndergaard's bemærkninger om lovgivningsprocessen, og hvorfor vi nu skal komme igen og ændre på en aftale, som vi og regeringspartierne har lavet én gang: Det skal jeg såmænd forklare hr. Søren Søndergaard. Sådan har det været bredt med udlændingelovgivning, som

jo betegnede et fuldstændig lovgivningsmæssigt kursskifte, at man prøver sig frem, og så går tiden, og så evaluerer man og ser, hvordan det her har virket. Så justerer man på det igen. Det er en ganske naturlig og selvfølgelig proces.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Når der er behov for at lave aftalen om indfødsrets-cirkulæret om, er det selvfølgelig, fordi det ikke er gjort godt nok i første omgang. Det er jo den eneste forklaring.

Derfor er det også lidt underholdende at høre fra den konservative ordfører – nu har Venstre ikke været oppe, men Venstre ville også være oppe og Dansk Folkeparti – at man tager det så utrolig alvorligt, når man altså ikke laver arbejdet ordentligt. Man bliver nødt til selv at lave det om. Det har man jo et flertal til. Så det skal man da bare gøre.

Til sidst vil jeg bare sige: Jeg forstår ikke, at hr. Langballe ikke kan forstå, at når man skal stemme for en lovgivning herinde, der skal følge nogle retningslinjer, som andre fastlægger, så skal man være sikker på, at de retningslinjer har et flertal af Folketinget bag sig, naturligvis bør det være sådan.

Selvfølgelig kan vi da ikke overlade noget til en minister, hvis vi er i tvivl om, hvorvidt ministeren har et flertal af Folketinget bag den praksis, som ministeren anlægger. Det er fuldstændig logik. Jeg vil ikke bruge ordet burhøns, men det burde også være logik for mennesker, sådan vil jeg sige.

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hr. Søren Søndergaard har fuldstændig ret: Nej, det kan jeg ikke forstå. Jeg kan ikke forstå, at ens stemmeafgivning gøres afhængig af det grundlag, der er for aftalen. Læg mærke til, at aftalepapiret jo stadig væk ikke er en lov, men det er et papir, hvor man er blevet enig om, at indtil videre vil man tildele indfødsret efter de og de retningslinjer.

Man kunne også vælge simpelt hen at lave retningslinjerne for hver gang, man afgav en stemme i Indfødsretsudvalget i en dispensations-sag. Det kunne man godt. Det ville i og for

sig bare være mere besværligt, men resultatet ville være det samme.

Nej, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, jeg kan ikke forstå det. Især ikke, når det med hr. Kramer Mikkelsens patetiske udtryk drejer sig om levende mennesker, så kan jeg ikke forstå, at andre partiers stemme skal være afgørende for den stemme, man selv afgiver. Jeg synes, det er lidt usselt.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

I foråret 2002 indgik regeringen en aftale med Dansk Folkeparti om, hvem der skulle på indfødsretslovsforslaget, og herunder også, hvem der ikke skulle på indfødsretslovsforslaget. Nu har vi aftalt at mødes i foråret 2004, altså næsten 2 år efter, for at se på aftalen i lyset af de erfaringer, vi har gjort.

Det er jo et partis gode ret at arbejde for sin sag, og Dansk Folkeparti har påpeget bl.a. et enkelt punkt, som jeg synes vi må se på, og det er spørgsmålet om 9.-klasses-prøver, hvor det jo er sådan, at selv om man har fået 03 i både mundtlig og skriftlig dansk, får man alligevel sit prøvebevis. Det er noget, jeg synes, at man med god grund kan sætte sig hen og se på: Kan vi stille kravet på en anden måde? Mere kompliceret er dette forhandlingsforløb ikke. Det er helt sædvanligt, at man revurderer aftaler efter et par år og ser, om der er nogle ting, som ikke har fungeret efter hensigten.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal da indrømme, at jeg blev lidt overrasket over at høre integrationsministerens udlægning, for sådan som man forstod hr. Krarup før, så var der jo allerede aftale om nogle stramninger, ikke sandt. Der var jo allerede enighed om nogle stramninger, der skulle laves. Nu forstår jeg, at integrationsministeren ryster på hovedet og siger: Nej, det er der ikke, altså vi skal bare snakke om det.

Kl. 13.55

Måske er Dansk Folkeparti blevet taget ved næsen, det ved jeg ikke, for hvis det er sådan, at der er aftale om nogle stramninger, så vil jeg da godt vide, hvad det er for nogle folk – det må i hvert fald hr. Søren Krarup kunne forklare – der er på den her liste, som ikke burde have haft dansk indfødsret. For så vil der jo ske det, at

nogle partier her sidder og stemmer for, at der er nogle personer, som får dansk indfødsret, som de egentlig ikke mener burde have dansk indfødsret.

Er det virkelig i overensstemmelse med Grundtvig og indfødsretslovgivningen og Folketinget, der skal tage ansvaret, at der nu om lidt er et flertal i Folketinget, der sidder og stemmer for, at nogle folk skal have indfødsret, som de dybest set ikke mener skal have det? Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få oplyst, om det er sådan, det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Der må nede i Venstres gruppe sidde mange folketingsmedlemmer, der har det ganske svært i øjeblikket med den måde, hvorpå regeringen håndterer regelsættet om indfødsret. Jeg tror, at ethvert folketingsmedlem fra Venstre kan huske, hvordan den tidligere Venstreformand, hr. Uffe Ellemann-Jensen, reagerede på den her sag, nemlig at det her ikke var et felt, hvor der skulle være politisk kamp i Folketinget. Her tilsagde grundlovsfædrene, at det her skulle foregå ved lovgivning, og det krævede brede flertal. Hr. Uffe Ellemann-Jensen ville ikke acceptere, at der var sologang fra Venstres indfødsretsordfører i sin tid.

Nu oplever vi så en Venstreminister i form af integrationsministeren, der står her på Folketingets talerstol og siger, at han vil holde fast i snævre aftaler på indfødsretsområdet med Dansk Folkeparti. Han vil endda finde sig i at blive sat under pression af Dansk Folkepartis ordfører på det her felt, nemlig at man kun vil stemme for en lov, hvis man får lovning på, at der skal ske endnu stærkere stramninger i foråret.

Man må altså sige, at man godt kan føle trang til at ønske sig hr. Uffe Ellemann-Jensen tilbage her i Folketinget til at få en lille smule af humanismen tilbage i det liberale parti, som desværre har udviklet sig til at være et liberalistisk parti.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det var ikke den bedste tale, hr. Frank Jensen har holdt her i Tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 72:**Forslag til lov om ændring af integrationsloven. (Frivilliggørelse af integrationsrådene).**

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 13/11 2003. Første behandling 21/11 2003. Betænkning 9/12 2003. Anden behandling 11/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (V, DF og KF) mod 47 (S, SF, RV, EL og KD).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 64:**Forslag til lov om ændring af musikloven. (Frivillige amtsmusikudvalg).**

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 6/11 2003. Første behandling 18/11 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 9/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 49 (S, SF, RV, EL og KD).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 65:**Forslag til lov om ændring af museumsloven og lov om regionale faglige kulturmiljøråd. (Frivilliggørelse af museumsråd).**

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 6/11 2003. Første behandling 18/11 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 9/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 62 stemmer (V, DF og KF) mod 49 (S, SF, RV, EL og KD).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.
